

NEZÁVISLÉ MÍROVÉ SDRUŽENÍ

V LIBERCI

ČÍSLO: 1 ROČNÍK: 1

OBSAH :

1. základní prohlášení Nezávislého mírového sdružení -
iniciativy za demilitarizaci společnosti
2. Hladovka za aktivisty NMS
3. Hranice /fejton/
4. Několik slov k Polsko - Československé solidaritě
5. Vánoce s NMS /zpráva ze setkání/

... Nezávislé mírové sdružení vzniklo počátkem roku 1988 a sdružuje v současné době kolem 200 členů. Je to občanská iniciativa - volné sdružení lidí, kteří nechtějí na rozdíl od oficiálních mírových institucí zůstat pasivní.

Chceme mír.

Chceme svobodu pro odpirače vojenské služby z důvodu svědomí.

Chceme zrušení vojenské povinnosti.

Nechceme armádu !

+++++

Prohlášení nezávislého mírového sdružení -
iniciativy za demilitarizaci společnosti

Život v míru je základním právem člověka. Odstranění zbraní však skutečný mír nezajistí, ani nezaručí jeho trvalost. Je úkolem každého národa vytvářet vnitřní předpoklady pro to, aby mohl stav bez zbraní zvládnout, a na tomto úkolu musí spolupracovat všichni občané.

Podepsání sovětsko-americké dohody o odstranění raket středního a kratšího doletu z evropského území, stejně jako ochota obou představitelů supervelmocí pokračovat v započaté cestě, v nás vzbudilo novou naději, že dějiny lidstva nejsou předurčeny vyústit v jadernou katastrofu.

Tento nový aspekt ve světových dějinách vzbuzuje radost. Nechápejme jej však jako úlevu, ale naopak jako posilu k nové práci. Otázky míru a mírové budoucnosti země nejsou jen věcí dvou supervelmocí, jejich představitelů a jejich lidu, ale jsou věcí každého občana každého státu.

To, co platí o ostatních otázkách společenského života, platí plně i o otázce míru. Mír je věcí každého člověka, a to zejména v tom smyslu, že nezačíná a nerozhoduje se toliko na nejvyšší úrovni, ale v každém jednotlivci, v každé rodině, v mezilidských vztazích, v každém městě a státě. Jsme přesvědčeni, že na těchto rovinách je dostatečné pole působnosti pro mírovou práci každého člověka, a máme naději, že takové působení může mít dalekosáhlý dopad.

Nezávislé mírové sdružení nemá organizační strukturu, ale vzniká jako volné společenství lidí, kterým není lhostejná budoucnost lidstva a vlastního národa, kteří pozitivní vývoj ve světových dějinách chápou jako výzvu a závazek k občanské a osobní angažovanosti. Jedná se o společenství, které není a nechce být vázáno na žádný politický, ideologický či náboženský systém, ale je spojeno touhou po důstojném životě. K tomuto společenství se může podle svých možností připojit každý, pro koho mír znamená víc než odvrácení válečné hrozby a kdo chce s takový mír usilovat.

Nezávislé mírové sdružení vzniká vedle jiných mírových iniciativ z vědomí potřebnosti takové iniciativy, která není vázána na žádnou fungující strukturu.

Nezávislé mírové sdružení spojuje lidi, kteří se chtějí angažovat zejména v těchto směrech :

-Jsme pro otevřenost ve všech oblastech života, neboť si uvědomujeme, že každé skrývání faktů vzbuzuje skryté nepřátelství, a tím i ohrožuje mírové soužití uvnitř národa i mezi národy navzájem. Jsme pro to, aby nedůvěra a nepřátelství byly překonávány otevřeností. Chceme se zasazovat o to, aby i vojenská problematika se stala předmětem otevřené veřejné diskuse.

-Chceme usilovat o překonávání bariér "posvěceného" přátelství. Odmítáme ideologie, které líčí příslušníky druhého národa jako apriorní nepřátele a které toto nepřátelství povýšily na ctnost.

-Chceme usilovat o to, aby výchova, kultura i politika vycházely z úcty k životu a ke všem hodnotám, které lidský život spoluvytvářejí, a to od výchovy ve školách až po výchovu v armádě, od kulturního a uměleckého působení až po působení prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků.

-Chceme se zasazovat o to, aby právní normy i organizace života v armádě vytvořily podmínky, které by umožňovaly občanům chápat službu v ozbrojených silách jako čestnou povinnost a ne jako nutné zlo, vyvolávající spíše pocit uvěznění a naprosté marnosti. Uznáváme také právo jednotlivce odmítnout vojenskou službu a jsme proti tomu, aby za tento postoj byli lidé předváděni před soudní tribunály. Mělo by být zájmem každého státu hledat pro tyto lidi možnost náhradní služby.

-Jsme pro jednání na všech úrovních, které posílí bezpečnost a důvěru mezi národy. Chceme podporovat všechny křiky naší země, které směřují k posílení mezinárodní důvěry a k odzbrojení.

V Praze dne 16. dubna 1988

Tomáš Dvořák, U železné lávky 6, Praha 1, 110 00

Jan Chudomel, Krkonošská 2, Praha 2, 120 00

Jáchym Kaplan, Českomalínská 47, Praha 6, 160 00

Hana Marvanová, Vrchlického 96, Praha 5, 150 00

Jiří Pavlíček, Sídliště Pivovar 2888, Mělník 276 00

(Tento dopis byl zaslán : prezidentu ČSSR, FS ČSSR, vládě ČSSR, CNR, vládě ČSR, ÚV KSČ, generálnímu tajemníkovi ÚV KSČ, České mírové radě, Křesťanské mírové konferenci, Pacem in terris, kardinálu Fr. Tomáškoví, Synodní radě CCE, Ustřední radě OCH, ČTK, ČST - redakci aktualit, redakci Budého práva, AFP, zahraničním mírovým organizacím.

Městská prokuratura
Generální prokuratura
Předseda vlády
Výbor čs. veřejnosti pro lidská práva a humanitární spolupráci
Československý mírový výbor
ČTK

Dozvěděli jsme se o započatí hladovky na protest proti věznění třech aktivistů Nezávislého mírového sdružení - iniciativy za demilitarizaci společnosti Tomáše Dvořáka, Judr. Hany Marvanové, Tomáše Tvarocha, kterou dne 19.12 1988 oznámila státním orgánům skupina sedmi aktivistů NMS : Alice Svobodová, Jana Petrová, Ruth Svormová, Miloš Zeman, Jan Chudomel, Radek Zeman a Jan Svoboda.

Zatčení mladí lidé jsou obviňováni z trestných činů, kterých se - podle našeho názoru nikdy nedopustili. Myslíme si, že jejich činnost je plně v souladu s čs. právním řádem i s prohlášeními nejvyšších představitelů naší republiky přednesenými v poslední době. A přesto jim hrozí vysoké tresty odnětí svobody. Mimo to je Judr. Hana Marvanová svobodnou matkou čtyřletého Lukáše.

Uvědomujeme si, že věznění aktivistů NMS není věcí pouze úzkého okruhu jejich přátel, a nelze jejich případ jen s povzdechem zařadit mezi další případy porušování lidských práv v CSSR.

Věznění Tomáše Tvarocha ~~záměrně připadá jako~~ Hany Marvanové a Tomáše Dvořáka nám připadá jako snaha zastrašit mladou generaci a odradit ji od projevování vlastních názorů. V době, která má být dobou přestavby a demokratizace, nám nejsou zcela jasné cíle úřadů, které se snaží umlčet osoby veřejně se projevující. Vědyt to je přeci podmínka úspěchu přestavby.

Oznamujeme vám, že jsme se dne 26.12 1988 připojili k protestním hladovkám sedmi přátel vězněných, které budeme držet společně s nimi, až do chvíle propuštění aktivistů Nezávislého mírového sdružení z vězení.

Vyzýváme všechny, kterým není lhostejný postup některých úřadů namířený proti svobodným projevům mladé generace, aby se připojili k našemu úsilí o propuštění třech vězněných aktivistů NMS.

K již vyhlášené hladovce sedmi aktivistů Nezávislého mírového sdružení - iniciativy za demilitarizaci společnosti se připojujeme v tomto pořadí :

Pondělí 26.12	Alice Svobodová, U Libeňského pivovaru 20, Praha 8
Úterý	Miloš Cihelka, Luční 1013, 51401 Jilemnice
	Jana Petrová, Křovická 411, 51801 Dobruška
Středa	Jindra Konečný, Horní Blatná 91, 36237
	Ruth Svormová, 28. října 277/22, 39201 Soběslav
Čtvrtek	Pavel Jégl, Příborská 548, 19900 Praha 9
	Miloš Zeman, Dolákova 531, 18100 Praha 8
Pátek	Michaela Mayerová, Kaplického 364, 46000 Liberec
	Jan Chudomel, Kubelíkova 11, 13000 Praha 3
Sobota	Leoš Mayer, Kaplického 364, 46000 Liberec
	Radek Zeman, Bělohorská 136, 16900 Praha 6
Neděle	Roman Sedivý, Myštěves 71, 50355
	Jan Svoboda, U libeňského pivovaru 20, 18000 Praha 8
	Martin Vlasák, Banskobystrická 216/22 Liberec 8

Informace o průběhu hladovky sděluje Jan Svoboda, U libeňského pivovaru 20, 18000 Praha 8 - Libeň, tel : 83 84 88.

V Praze dne 26.12 1988

K této hladovce se připojilo dále ještě 24 lidí z celé republiky.

!!! Dne 3.1 1988 byl z vazby věznice MS propuštěn aktivista NMS TOMÁŠ TVAROCH. /souzen na svobodě/

Hladovka v Polsku

Ve dnech od 24.12 do 31.12 1988 drželo 11 lidí ve Varšavě hladovku za odpirače vojenské služby a aktivisty mírových iniciativ, kteří jsou v současné době jak v PLR tak i v ČSSR ve vězení.

Několika slovy k Polsko - Československé solidaritě

Tato iniciativa vznikla v roce 1981, ale teprve od roku 1987 pracuje otevřeně. Zabývá se oboustranou výměnou ~~má~~ informací např. z muziky, ze samizdatové tvorby, ale také oboustranou patronací nad politickými vězni.

V Československu jsou střediska Polsko - československé solidarity v Brně a v Praze, v Polsku je to Wrocław a Warszawa. V současné době je k dispozici knihovna Polsko-československé solidarity /viz informační bulletin P-Č S/.

Kontaktní adresy na Polsko-československou solidaritu jsou :

v Československu :

Petr Pospíchal, Arbesova 6,
638 00 Brno - Letná

Petr Uhl, Anglická 8,
120 00 Praha 2
tel : 261 9573

v Polsku :

Jarosław Eroda, ul. Pilska 8/43
Wrocław

Wojciech MaziarSKI,
ul. Braci Załuskich 3a/58
Warszawa
tel : 33 66 96

== Dne 15.1 1989 se v Praze na Václavském náměstí uskuteční smuteční shromáždění na vzpomínku JANA PALACHA, který se v lednu 1969 upálil u sochy sv. Václava na protest proti vstupu okupačních jednotek do ČSSR. ==

== Při příležitosti tohoto výročí se bude konat vzpomínková akce i zde, v LIBERCI. ==

Půjdeme ven. Zněla odpověď malého špunta. A tak má ruka šáhla po banánu, mandarince, pomeranči a pytlíku arašíd. Prosím tě proč si to všechno bereš vždyť to ani nesní. Ale můj úmysl byl jiný. Jelikož máme domek blízko hranic s Polskem tak i všechny procházky končí u této hranice.

Nepůjdeme do Polska. Zněla odpověď malého prcka. To víš že ne. Dodal jsem, ale můj úmysl byl zcela opačného názoru.

Nejdříve jsme si prohlídli celou tu hraničářskou vesnici a při cestě zpět jsem pozorně sledoval co se děje za záclonami domů co jsme míjeli. U téměř samého konce vsky jsem odbočil na cestu a přes pole si to namířil ke stavení. Kloučka jsem vzal na koníčka, protože ho boleli nožičky. A taky kvůli té čtyřicetimetrové vzdálenosti, kterou jsem musel překonat. Zastavil jsem se pod oknem a čekal. Vímže mě nikdo nečekal a nikdo nezval ale má touha se setkat z lidmi kteří žijí tam na druhé straně. Byla velká.

Otevřely se dveře a v nich se usmívala starší žena a takovým nechápavým výrazem se dívala na nás.

Pozdravil jsem a popřál jí radostné svátky a vyjádřil radost z narozeného Krista. Pochopila ale vždyť jsem byl pro ni cizí a v její vesnici mě nikdy neviděla. Mluvil jsem polsky a tak se celá situace ještě zkomplikovala. Vytáhl jsem z kapsy všechno to jižní ovoce a dal jí to. Zavolala syna a ten se se mnou také hezky přivítal.

Jen co jsem zvedl prst a ukázal jí odkud jsem pochopila. Bydlíme tady a neznáme se. Jsme sousedé, povídám jí. Jen ta strašná věc nás rozděluje. Hranice. Ano, každý stát má hranici ale proč se teda nemůžeme jako sousedé sejít. To už je záležitost jiná takzvn. systém.

Rádi bychom vás pozvali ale prosím vás radši běžte. Zněla odpověď mých hostitelů. Ne že by nás nechtěli ale měli o mě a malého strach. Paní dala malému bombóny a čekali až se dostanu přes to políčko zpět. Klouček držel v ruce bombóny a zamával jim jako oni nám. Nehledal jsem v tom nic špatného jen jsem chtěl vyplnit moji touhu. Pochopil jsem, že i oni na nás myslí jako my na ně. Láska a radost nezná hranice.

Proto svůj dojem předám rád dál.

Vánoce s NMS

se jmenovalo setkání libereckých členů Nezávislého mírového sdružení - iniciativy pro demilitarizaci společnosti a dětí jedné z vesnic poblíž Liberce. Sraz proběhl poslední weekend před vánocemi a mimo členů se ho zúčastnilo asi 15 dětí. Dětem se promítaly pohádky, soutěžilo se o nejhezčí kreslené vánoce a na konec jsme si všichni zazpívali vánoční koledy. Členové NMS pak podepisovali pozdravné lístky třem uvězněným aktivistům Nezávislého mírového sdružení, probírala se možnost finančního příspěvku rodinám uvězněných. Ne vidětu se promítla hra Václava Havla "Pokoušení", debatovalo se o navrhovaném vzniku klubu Pavla Wonky a o dalším postupu činnosti NMS.

Podrobný text programového prohlášení Klubu Pavla Wonky
~~se~~ otiskneme v dalším čísle.

Připravujeme :

- Rozhovor s Václavem Havlem - o současné kulturní a politické situaci v ČSSR, o jeho nových hrách, o hře "Pokoušení"
- Rozhovor se sovětskými iniciativami Skupina důvěry a Demokratický svaz - o lidských právech v SSSR, politických vězňích, o přestavbě, lidech...
- Rozhovor s Jiřím Dientsbierem na téma - legalizace samizdatové literatury a její úroveň.

CC

Ahoj !!!

uzávěrka 5.1 1989
Liberec